

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/209/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216218875
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7216218875.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o mal. W. C. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v R. na návrh matky A. C. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v R. na C. ulici č. XX za účasti otca N. C. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v R. na K. ulici č. XXXX/XX v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 18.8.2016 č.k. 23P 248/2016-18 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie tak, že zveruje mal. W. C., nar. XX.X.XXXX, do právoplatného rozhodnutia súdu o výkone rodičovských práv a povinností k dieťaťu, do osobnej starostlivosti matky a otca zaväzuje prispievať na výživu mal. W. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona vždy do 15-teho dňa v mesiaci dopredu matke maloletého.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého 50 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci k jej rukám vopred až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

2. Matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je súčasťou návrhu na rozvod manželstva vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 23P 243/2016 odôvodnila tým, že otec maloletého bol právoplatne odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a napriek uvedenému sa jej neprestal vyhrážať a opakovane sa jej vyhráža osobnou likvidáciou, únosom dieťaťa na M. a likvidáciou jej rodiny s tým, že situáciu sa snažila upokojiť tým, že otcovi neodopierala styk so synom za podmienky, že jej dieťa v dohodnutý čas vráti a nebude robiť problémy. Správanie otca je však nevyspytateľné, preto má obavy o život a zdravie syna. Otcovi maloletého neverí, pretože tento ignoruje dohodnuté termíny a časy odovzdania dieťaťa. Cez dieťa ju týra tým, že ju núti, aby pre dieťa išla do bytu na K. ulici č. X v R., opakovane sa jej vyhráža zabitím. Pokiaľ je dieťa u neho, nedvíha jej telefón, neodpovedá na sms, a preto sa dôvodne obáva o život a zdravie maloletého. Následne doručila matka súdu doplnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň žiadala, aby súd uložil otcovi povinnosť odovzdať jej maloletého okamžite po vyhlásení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, pretože podľa dohody jej maloletého neodovzdal, nachádza sa s ním na neznámom mieste, má vypnutý mobil, a preto má obavy o svoje zdravie a život, ako aj zdravie a život dieťaťa. Uvedené konanie oznámila aj na príslušnom oddelení Policajného zboru v R. a zdôraznila, že otec dieťaťa bol právoplatne odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, ale aj napriek tomu sa jej naďalej vyhráža osobnou likvidáciou a únosom dieťaťa na M.. Maloletého jej neodovzdal 12.8.2016, nekomunikuje s ňou. K návrhu pripojila rodný list dieťaťa, sobášny list, potvrdenie o pobyte, ako aj potvrdenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v R., Odboru poriadkovej polície W. R. - Ť. z 12.8.2016 o tom, že urobila trestné oznámenie na otca dieťaťa, ktorý sa jej mal vyhrážať ujmu na zdraví v R. na K. ulici 10.8.2016 a o tom, že jej nevrátil syna W.. K návrhu pripojila taktiež fotokópiu uznesenia Okresného súdu Košice II sp.zn. 6C

2/2016 z 12.8.2016, ktorým súd odmietol jej návrh doručený 12.8.2016, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 365 ods. 1, 2 CMP.

3. Súd prvej inštancie následne citoval ust. § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 329 ods. 2 CSP, § 360, § 366 a § 367 ods. 1 CMP a konštatoval, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol, nakoľko dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady pre rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia, keďže z návrhu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by znamenali bezprostredné ohrozenie života, či zdravia maloletého. Matka nepreukázala potrebu okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov konania, k návrhu nepriložila žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali potrebu okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov pre nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy maloletému, naopak, v návrhu sama uviedla, že otcovi v styku so synom nebráni, žiadnym spôsobom nepreukázala, že otec sa o maloletého nedokáže postarať, prípadne, že v minulosti maloletému nejakým spôsobom ublížil napriek tomu, že bol odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, avšak uvedené konanie smerovalo voči matke, nie voči dieťaťu a jeho rodičovské práva a povinnosti týmto rozhodnutím súdu neboli žiadnym spôsobom obmedzené. Zdôraznil, že pokiaľ nedôjde k rozhodnutiu súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, majú rodičia rovnaké práva a povinnosti voči dieťaťu tak ako to vyplýva z ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine, v zmysle ktorého rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa, pričom doposiaľ nebolo preukázané, že by niektorý z rodičov tieto svoje rodičovské práva a povinnosti nemohol vykonávať alebo, že by tieto rodičovské práva a povinnosti zanedbával, či zneužíval, preto rešpektujúc právo dieťaťa na oboch rodičov návrh matky zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil uznesenie a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. Uviedla, že je šokovaná z odôvodnenia napadnutého uznesenia, keď súd pri posudzovaní jej návrhu sa postavil na stranu agresora a právoplatne odsúdeného človeka za úmyselný trestný čin, teda otca dieťaťa. Nevie, čo mal súd namysli, keď uviedol, že nebolo preukázané, že by niektorý z rodičov nemohol rodičovské práva vykonávať, alebo by tieto rodičovské práva a povinnosti zanedbával, či zneužíval. Ona ako matka rešpektovala právo dieťaťa na oboch rodičov, keď otcovi umožňovala kontakt so synom, no ten zneužíjúc situáciu, kedy mal syna u seba, opakovane v čase, keď bolo dohodnuté, že jej dieťa odovzdá, dieťa neodovzdal, nereagoval na volania, ani na jej sms, mal vypnutý mobil a nachádzal sa s dieťaťom na neznámom mieste. Uvedené konanie otca považuje za nátlak a psychické vydieranie a teda očividné a jasné zneužívanie jeho rodičovských práv proti nej. Otec dieťaťa sa jej opakovane vyhrážal, že s dieťaťom ujde na M. a tiež sa jej vyhrážal fyzickou likvidáciou, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Poukázala na to, že ich syn má len štyri roky a jeho zdravý vývoj a vývin je správaním sa otca vážne ohrozený už len tým, že videl a počul, ako sa otec správa k nej. Rovnako nevie, čo otec synovi hovorí a ako sa k nemu správa, keďže poslednýkrát, keď jej otec po vyššie uvedených obštrukciách dieťa odovzdal, bolo dieťa k nej apatické, odmerané, až negatívne naladené. Domnieva sa, že súd by mal byť viazaný aj iným rozhodnutím súdu o trestnom stíhaní otca minimálne ako podporným rozhodnutím s tým, že poukazuje na agresivitu otca dieťaťa, ktorá sa môže kedykoľvek presmerovať aj na dieťa. Vyjadrila názor, že povinnosťou súdu je predovšetkým chrániť dieťa a jeho práva, ako to vyplýva z Deklarácie práv dieťaťa.

5. Odvolací súd v súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP umožnil otcovi ako aj kolíznemu opatrovníkovi dieťaťa vyjadriť sa k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj k jej odvolaniu voči zamietavému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

6. Otec ani kolízny opatrovník sa k návrhu a odvolaniu nevyjadrili.

7. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k odlišnému právnomu záveru ako súd prvej inštancie pokiaľ ide o posúdenie splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd zastáva názor, že zistené skutočnosti v danom prípade preukazujú potrebu neodkladného (okamžitého) zásahu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia, a to vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o maloleté dieťa, ako aj určenia výživného, ktorá potreba vyplýva z matkou uvádzaného agresívneho správania sa otca dieťaťa, ktoré síce smeruje voči nej, avšak za prítomnosti maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa oboznámil so spisom Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 123/2016, z ktorého vyplýva, že otec bol trestným rozkazom z 3.8.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.8.2016 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že 2.8.2016 v čase okolo 9.00 hod. v R. v byte na K. ulici č. X po predchádzajúcej manželskej hádke a vzájomnom fyzickom napadnutí vulgárne napadol manželku A. C., vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije aj celú jej rodinu spôsobom, ktorým u nej vzbudil obavu o život. Zo zápisníc o výsluchoch rodičov v trestnom konaní zároveň vyplynulo, že k incidentu došlo kvôli banalite (otec nevedel nájsť cigarety) a skutok sa udial za prítomnosti mal. W.. Za uvedený skutok bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere dvanásť mesiacov. Z matkou predloženého potvrdenia o podaní trestného oznámenia (č.l. 9 spisu) vyplýva, že aj po odsúdení, dňa 10.8.2016 sa jej otec dieťaťa opäť vyhrážal ujmu na zdraví a nevrátil jej syna W.. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že matka osvedčila naliehavú potrebu neodkladne upraviť pomery účastníkov so zreteľom na nebezpečenstvo ujmy, ktorá môže maloletému dieťaťu hroziť po stránke fyzickej ako aj psychickej s poukazom na vek dieťaťa štyri roky, keď je prítomné agresívnym atakom otca voči matke, čo nepochybne zanecháva na psychike dieťaťa negatívne dôsledky a vzhľadom na to, že otec aj napriek právoplatnému odsúdeniu nie je schopný svoje správanie voči matke dieťaťa korigovať, existujú vážne obavy, že svoje správanie nebude schopný korigovať ani vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Navyše otec nedodržiava dohody o vrátení dieťaťa matke a neinformuje ju o tom, že dieťa odovzdá v neskoršom čase, preto je zjavné, že rodičia nie sú schopní vzájomne kooperovať na zabezpečovaní osobnej starostlivosti o dieťa, v dôsledku čoho dieťaťu môže hroziť ujma spočívajúca v narušení jeho zdravého fyzického a psychického vývoja. Navyše otec napriek tomu, že mal možnosť vyjadriť sa k návrhu matky ako aj k jej odvolaniu, tvrdenia matky žiadnym spôsobom nespochybnil. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a zároveň otca zaviazal prispievať na výživu maloletého 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktoré je podľa platnej právnej úpravy 27,13 € (Opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 184/2014), teda výživným v nevyhnutnej miere, za ktoré je potrebné v tomto prípade považovať minimálne výživné podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktorým je povinný prispievať každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, keďže z návrhu matky ako aj pripojeného trestného spisu vyplýva, že otec je nezamestnaný a zároveň nepreukázal, že si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu pravidelne plní s poukazom na príjem matky 352 € brutto, z ktorého zjavne nie je schopná zabezpečiť potreby dieťaťa ani v nevyhnutnom rozsahu.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).